

slag allerede tidligere var begæret fremsat og er optaget i den nævnte Betænkning (anf. St., Spalte 2215—18) som Bilag Nr. 52 (Listen Nr. 80).

I denne Anledning tillader jeg mig herved at anmode Udvalget om at lade det førstnævnte Ændringsforslag udgaa ved 3die Behandling i Folketinget af bemeldte Lovforslag.

HASSING JØRGENSEN.

E. Lunn.

Til Folketingets Finansudvalg.

18

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 28. April 1919.

Fra forskellige Firmaer og Personer, som har eller har haft Udførelsen af Arbejder i Entreprise for Statsbanerne, er der fremkommet Andragender om, at Staten helt eller delvis godtgør de Tab eller Merudgifter, som er paaførte Andragerne ved de under Krigen herskende ekstraordinære Prisforhold.

I de om Udførelse af de paagældende Arbejder afsluttede Kontrakter findes nu vel ikke nogen Hjemmel for Ydelse af Tillægsbetaling, foranlediget ved Dyrtid, og noget paa Kontrakten støttet Krav i saa Henseende kan derfor efter Ministeriets Føremening ikke rejses. Da bemeldte Arbejder imidlertid som Regel har strakt sig over forholdsvis lang Tid, halvandet til to eller flere Aar, maa det formentlig erkendes, at det ved Kontrakternes Indgaaelse ikke har været muligt for Entreprenørerne at overse Udviklingen i Anlægstiden og sikre sig mod Følgerne af de opstaaede Tilførselsvanskeligheder og Konjunkturstigninger, og under disse Omstændigheder synes Billighed derfor at tale for, at man tager under Overvejelse at yde saadanne Entreprenører, der som Følge af de ekstraordinære Forhold har lidt et positivt Tab, nogen Erstatning. Hertil kommer, at det med Hensyn paa de store Arbejder, der antagelig forestaar efter Ophøret af de ekstraordinære Forhold, vilde være uheldigt, om ellers kvalificerede Entreprenørfirmaer som Følge af de dem saaledes paaførte Tab skulde blive ude af Stand til at fortsætte deres Virksomhed, hvilket utvivlsomt vilde medføre stigende Priser paa hele det heromhandlede Arbejdsomraade.

Man anser det derfor for ønskeligt, at Staten under visse Forhold træder hjælpende til, og har med Hensyn til det Grundlag, paa hvilket en saadan Hjælp skulde ydes, tænkt sig følgende Fremgangsmaade bragt til Anvendelse:

De paagældende Entreprenører maa fremskaffe Specifikation over de til vedkommende Entreprise anskaffede Materialer og over den udbetalte Arbejds løn, alt dokumenteret ved behørig Regnskabsbilag. Det saaledes fremskaffede Materiale gennemgaaes kritisk af Statsbanerne, som ved at sammenholde Entreprenørens Udgifter til Materialer og Arbejds løn m. m. med de sædvanlige Udgifter hertil paa det Tidspunkt, da Entreprisetilbudet blev indgivet — under skønmæssigt Hensyn til Hensigtsmæssigheden af de af Entreprenøren truffne Dispositioner og Sandsynligheden for Konjunkturstigning i Anlægstiden —, udregner, hvilke Merudgifter de under Krigen herskende ekstraordinære Prisforhold maa antages at have paaført Entreprenøren. Paa Grundlag af det saaledes udregnede Beløb i Forbindelse med Oplysninger om, hvilket Tab Entreprenøren har lidt ved Udførelsen af den paagældende Entreprise, vil da det Beløb kunne fastsættes, som man maatte finde det rimeligt at erstatte Entreprenøren, i hvilken Henseende et vist Hensyn formentlig ogsaa bør tages til, om Entreprisekontrakten er afsluttet før eller efter Krigens Udbrud, samt til vedkommende Entreprenørs særlige Forhold.

Den foran omhandlede kritiske Gennemgang er nu tilendebragt, forsaavidt angaar et enkelt af de indkomne Andragender, nemlig et fra Entreprenørerne ved Anlægget af Funder—Bramminge—Banens Stk. II.

Kontrakten om Udførelsen af denne Entreprise er afsluttet i Juli Maaned 1914, og Arbejdet er fuldført i Slutningen af 1916. Kontraktsummen udgjorde 306 100 Kr.